

[Indenrigsministeren]

lingstider naturligvis ikke vil vise sig i de første opgørelser, der kommer. Sagen er jo, at der i det første års tid i virkeligheden vil være et stort output af sager, der har ligget meget længe, og at man derfor kun vil kunne vurdere det, når man ser det over et par år eller noget i den retning. Men så er jeg også aldeles overbevist om, at man vil kunne se et drastisk fald i antallet af måneder, der er medgået til behandling af de enkelte sager.

Derfor er det en helt rigtig observation, fru Dorte Bennedsen kommer med. Men jeg går ud fra, at der på baggrund af den store enighed, der ser ud til at være i Folketinget om, at vi skal tage disse skridt, så også vil være så megen fairness, når man skal vurdere resultaterne – også i betragtning af, at vi i øvrigt leverer et langt bedre råstof i form af statistikker til den vurdering, end det er sket hidtil – at man ikke begynder at fejlfortolke på baggrund af, at de sager, der har været under både den gamle og den nye procedure, selvfølgelig først skal være færdiggjort.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 194:

Forslag til lov om ændring af lov om lån til betaling af ejendomsskatter og om ændring af ligningsloven.

Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.
(Fremsat 8/2 94).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Det lovforslag, vi nu har til behandling, skal ses i det lys, at kommunerne allerede i dag har mulighed for at yde lån til pensionisters faste bidrag til kloak og vandforsyning, og måske ville det være korrekt at sige »med videre«.

De lokale myndigheder har altså i øjeblikket fuldt ud mulighed for at tilgodese deres borgers tarv i så henseende. For os herinde er det naturligvis en afvejning, om spørgsmålet om ydelse af lån skal afgøres af den nærmeste part, dvs. kommunen, eller der i lovgivningen decideret skal være regler, der gør det til en pligt.

Regeringen har hidtil fundet – det fremgik i øvrigt også af statsministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 264 fra fru Kirsten Jacobsen – at kommunen måtte være den nærmeste til at afgøre spørgsmålet. Det skyldes bl.a., at vi jo nødvendigvis skulle skræmme kommunerne fra at tage de beslutninger om tilslutningspligt, som ellers kan være miljømæssigt og samfundsøkonomisk velbegrundede.

Derfor mener vi i regeringen, at man i hvert fald ikke kan lade et forslag som det, vi har til behandling i dag, stå alene. Skal vi bevæge os i den retning, må vi samtidig sørge for, at kommunernes interesse i de rigtige miljøbeslutninger fastholdes.

Siden statsministeren gav sit svar til fru Kirsten Jacobsen, er der imidlertid sket det, at de kommunale låneregler er taget op til revision – her taler vi altså om kommunernes egne muligheder for at låne. Det skyldes, at vi fra regeringens side ønsker at forbedre kommunernes lånemuligheder, især på miljøområdet. Jeg har netop sendt nogle nye låneregler til høring hos de kommunale parter, hvor jeg bl.a. foreslår mulighed for at optage lån med længere løbetid på kloakområdet. En sådan ændring vil også gøre det nemmere for kommunerne at fordele brugernes økonomiske byrde mere jævnt over årene og dermed også at fordele byrden for de brugere, der er pensionister.

Jeg tror for så vidt, at kommunerne dermed kan reducere eventuelle problemer for pensionisterne til et minimum. For at undgå myter er jeg imidlertid meget indstillet på at gå endnu videre i de nye låneregler i retning af at tilgodese pensionisterne. Skal man gennemføre en lovgivning i stil med den, der er til behandling i dag, må den nemlig af de grunde, som jeg